

Grondboor en Hamer	3/4	1984	pag. 74	1 afb.	Oldenzaal, juli 1984
-----------------------	-----	------	---------	--------	-------------------------

In memoriam: Prof. dr. ir. F.J. Faber

Met leedwezen werd vernomen dat enige tijd geleden prof. dr. ir. F.J. Faber is overleden. Zoals het in zijn aard lag heeft dit verscheiden in alle stilte plaats gehad, tenminste voor de buitenwereld. Hij hield niet van ophef in dergelijke persoonlijke, zoals hij ze beschouwde, emotionele aangelegenheden. Zo herinner ik mij dat wij hoorden dat prof. Faber voor het ondergaan van een vrij ernstige operatie in het ziekenhuis lag toen hij er alweer uit was!

Na zijn afstuderen in 1923 als mijnningenieur aan de Technische Hogeschool in Delft trad hij in dienst bij de Shell. Na het beëindigen van dit dienstverband werd hij in 1946 benoemd tot gewoon hoogleraar in de geologie aan de Afdeling der Mijnbouwkunde als opvolger van prof. Mekel, die in 1942 door de Duitsers was gefusilleerd. Hij bleef deze leerstoel bezetten tot 1970.

Prof. Faber was enorm werklustig en energiek. Praktisch iedere avond zat hij aan zijn bureau onder de gesloten waakzame ogen van zijn chow-chow. Tot de hond het welletjes vond en hij net zolang aan een broekspijp trok tot het 'baasje' nolens volens het obligate rondje met hem moest gaan maken. En wijlen ir. Schagen van Zoelen vertelde eens dat toen prof. Faber vlak na zijn afstuderen met van Zoelen per boot op weg was naar Angola - prof. Faber promoveerde in 1926 op 'Bijdrage tot de geologie van Zuid-Angola (Afrika)' - zijn reisgenoot ieder vrij ogenblik druk bezig was met de 'Geologie van Nederland', hetgeen zijn levenswerk zou worden. Daarnaast publiceerde hij nog tal van boeken en artikelen, teveel om hier op te noemen.

GEDREVEN door deze werklust verlangde hij ook behoorlijk veel van zijn medewerkers, hetgeen wel eens aanleiding gaf tot meer of minder ernstige 'discordanties'. Maar voor goede werkprestaties had hij op zijn kalme manier alle waardering. Daarbij kwam dat hij strikt eerlijk was en zonder aanzien des persoons oordeelde wat ook wel eens aanleiding gaf tot moeilijkheden.

In tegenstelling tot anderen in zijn positie had prof. Faber veel belangstelling en sympathie voor onze Vereniging. Eensdeels was dit het gevolg van zijn goede relatie met W.F. Anderson, de toenmalige 'motor' van de NGV. Maar anderzijds was hij van mening, dat amateurgeologen door hun enthousiasme en vasthoudendheid vaak prima werk verrichten in het ontrafelen van detail-geologische problemen, het verzamelen en opbouwen van collecties van mineralen, fossielen, zwerfstenen e.d. Hij vond dat streven alle steun waard en hij leverde dan ook regelmatig bijdragen voor Grondboor en Hamer.

Prof. Faber was een grote 'fan' van W.C.H. Staring, de grondlegger van de geologie van Nederland. Toen de Vereniging er in slaagde, vooral door het onvermoeibaar 'gedram' van Anderson, de autoriteiten van de gemeente Losser te bewegen tot het stichten in 1968 van het Staringmonument, had prof. Faber hiervoor bijzonder veel interesse. Iedere keer als een geologie-excursie van de Mijnbouw in de buurt kwam, werd een bezoek gebracht aan de Staring-groeve. Zoiets was ook een bijzonderheid bij de geologische excursies van prof. Faber. Hij wist precies hoeveel geologie hij die mijnbouwers kan laten verwerken; niet te weinig maar zeker ook niet te veel. Steeds werd ter afwisseling en verfrissing gelegenheid gegeven interessante cultuur objecten te bezoeken. In Losser dus de Staringgroeve, maar ook Rome, Florence, de tempels van Paestum, de beroemde Tapisserie de Bayeux enz. De waarheid gebied te vermelden dat men zich later vaak beter deze monumenten kon herinneren dan de geologie!

Prof. Faber bereikte de leeftijd der zeer sterken. Na een zeer arbeidzaam leven is hij van ons heengegaan. Hij ruste in vrede.

ir. J.L.H. Bemelmans

Prof. dr. ir. F.J. Faber tijdens zijn afscheid van de Technische Hogeschool te Delft.

